

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.VII.45.006/2024/5.

A tanács tagjai: Dr. Magyarfalvi Katalin a tanács elnöke

Dr. Cséffán József előadó bíró

Dr. Varga Zs. András bíró

Dr. Remes Gábor bíró

Dr. Varga Eszter bíró

A felperes: felperes neve
(felperes címe)

A felperes képviselője: Dr. Kozma Tamás ügyvéd
(felperesi képviselő címe)

Az alperes: Budapest Főváros Kormányhivatala
(alperes címe)

Az alperes képviselője: Dr. Szép Eszter kamarai jogtanácsos

A per tárgya: társadalombiztosítási határozat bírósági felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

Az elsőfokú határozat száma:

Budapest Környéki Törvényszék 24.K.700.174/2023/10.

Rendelkező rész

A Kúria a Budapest Környéki Törvényszék 24.K.700.174/2023/10. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Az ítélet ellen további perorvoslatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálati eljárás alapjául szolgáló tényállás

[1] Az alperes adategyeztetési eljárás eredményeképpen hozott 2020. szeptember 7-én kelt BP/L102/38-2/2020. számú határozatával az 1974. június 24. és 2017. november 2. közötti időszakra megállapította, hogy a felperes összesen 26 év 191 nap nyugdíjjogosultság elbírálásához figyelembe vehető szolgálati idővel rendelkezik, továbbá 17 év 4 nap korkedvezményre jogosító időt szerzett; a megszerzett korkedvezményre jogosító időre tekintettel nem jogosult korhatár előtti ellátás igénybevétele.

[2] A felperes a határozattal szemben előterjesztett keresetében kérte az 1976. január 1-től 2001. augusztus 31-ig terjedő időszakra 25 év hivatásos szolgálati viszony fennállásának az elismerését. Előadta, hogy a ... „Szolgálati idő igazolás” elnevezésű iratában ezt az időszakot a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény (a továbbiakban: régi Hszt.) 326. § (3) bekezdése és 327. §-a alapján beszámítandó szolgálati időként elismerte.

[3] Az alperes 2023. január 10. napján kelt BP/L102/38-3/2020. számú határozatával határozatát saját hatáskörben felülvizsgálta és módosította. Az 1973. június 24-től 1973. július 30-ig, valamint az 1976. június 20-tól 1976. július 20. napjáig terjedő időket szolgálati időként elismerte, megállapítva, hogy a felperes 26 év 259 nap figyelembe vehető szolgálati idővel rendelkezik. A korkedvezményre jogosító időkre vonatkozó rendelkezéseket nem érintette.

[4] A felperes keresetét a módosító határozatra is kiterjesztette, kérte a határozatok megsemmisítését.

A bíróság jogerős ítélete

[5] Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével a keresetet elutasította a régi Hszt. 326. § (1) és (3) bekezdései, a korhatár előtti ellátásról és a szolgálati járandóságról szóló 2011. évi CLXVII. törvény (a továbbiakban: Khtv.) 1. § c) pontjának c) alpontja, 2. § (2) bekezdése, 3. § (1) bekezdése, 5. § (1) bekezdése, 17. § (3) bekezdése és a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény (a továbbiakban: Tny.) 8/A. § (1) bekezdés a) pontja alapján.

[6] A jogerős ítélet indokolásában foglaltak szerint a felperes megalapozatlanul kifogásolta azt, hogy az alperes a régi Hszt. alapján szolgálati viszonyban eltöltött időként elismert időt teljes egészében nem vette figyelembe a korkedvezmény számításánál, csupán a tényleges szolgálati jogviszonyban töltött időt ismerte el. A hatályos szabályozás alapján 2012. január 1-től ugyanis a korkedvezményes idő megállapítására az öregségi nyugdíjra vonatkozó szabályokat (a Tny. rendelkezéseit) kell alkalmazni, ami azt jelenti, hogy a korkedvezményes idő megállapításánál a régi Hszt. szerinti kedvezmények nem vehetők figyelembe, a tényleges szolgálati időt kell elismerni. Ebben a körben az elsőfokú bíróság utalt arra is, hogy a régi Hszt. szolgálati nyugdíjra vonatkozó szabályait hatályon kívül helyezték, a hivatásos állomány tagjai öregségi nyugdíjra a Tny. rendelkezései alapján jogosultak, szolgálati időként csak a társadalombiztosítási szempontból szolgálati időnek számító jogviszonyok időtartamai ismerhetők el. Erre figyelemmel a perbeli ügy elbírálása szempontjából nincs annak relevanciája, hogy a régi Hszt. és a még korábbi hivatásos

szolgálati viszonyt rendező a fegyveres erők és a fegyveres testületek hivatásos állományának szolgálati viszonyáról szóló 1971. évi 10. számú tvr. (a továbbiakban: Tvr.) nyugdíjmegállapításra vonatkozó szabályai szerint korábban milyen időket kellett elismerni szolgálati időként.

[7] A perbeli esetben a fegyveres szervnél hivatásos szolgálatban ténylegesen eltöltött szolgálati időt kell korkedvezményre jogosító időként figyelembe venni, amely a peradatok alapján a felperes esetében az 1984. szeptember 1-jétől 2001. augusztus 31-ig hivatásos szolgálati viszonyban ténylegesen eltöltött idő.

A felülvizsgálati kérelem és felülvizsgálati ellenkérelem

[8] A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat meghozatalára utasítását kérte a Khtv. 3. § (1) bekezdés, a régi Hszt. 326. § (1) bekezdés, a Tny. 8/A. §-a megsértésére hivatkozva. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévedett, amikor a Khtv. 3. § (1) bekezdése alapján nem a régi Hszt. 326. § (1) bekezdés és a Tny. 8/A. § 2011. december 31. napján hatályos rendelkezései alapján határozta meg a nyugdíjjogosultság elbírálásakor figyelembe vehető szolgálati időt.

[9] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében kérte a jogerős ítélet hatályában fenntartását, perköltséget nem kért.

A Kúria döntése és jogi indokai

[10] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 118. § (1) bekezdésének alkalmazásával befogadta, majd az érdemi elbírálás eredményeként megállapította, hogy az – az alábbiak szerint – alaptalan.

[11] A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítéletnek a szolgálati idővel kapcsolatos rendelkezéseit sérelmezte, ezért a Kúria a Kp. 115. § (2) bekezdésének és a Kp. 108. § (1) bekezdésének megfelelően a felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem keretei között eljárva kizárólag ebben a körben vizsgálhatta felül a bíróság döntését.

[12] A Kúria mindenekelőtt utal arra, hogy a közzétett, ebben a perben is követendő határozataiban (Mfv.III.10.346/2014/7., Mfv.III.10.128/2016/5., stb.) foglaltak szerint a hivatásos állományúak szolgálati viszonyára vonatkozó szabályoknak (a régi Hszt.-nek) a szolgálati idő számításáról szóló rendelkezéseit ezeknek a jogszabályoknak a hatálya alá tartozó szolgálati nyugellátások tekintetében kell alkalmazni, míg a Tny.-ben szabályozott öregségi nyugdíj esetén a szolgálati időt a Tny. hatályos rendelkezései szerint kell megállapítani.

[13] Az alperes keresettel támadott határozata, illetve az elsőfokú bíróság jogerős ítélete a követendő kúriai gyakorlatnak megfelelően tartalmazza, hogy a felperes által a perben becsatolt igazolás figyelembe vételének milyen okok miatt nem volt helye a Tny. szerinti korkedvezményes idő megállapításánál, illetve, hogy a felperes részére kiállított szolgálati idő igazolás a régi Hszt. 326. § (1) bekezdés és a Tny. 8/A. § korábban hatályos rendelkezései

alapján számított szolgálati idejét tartalmazza, azonban a Tny. hatályos rendelkezései szerinti korkedvezményes idő megállapításánál a régi Hszt. szerinti kedvezmények nem vehetőek figyelembe, vagyis nem a szolgálatban eltöltött időként elismert időt, hanem a tényleges szolgálati időt kell elismerni.

[14] A felperes a perben igazolta, hogy a Tvr. és a régi Hszt. rendelkezései szerinti kedvezményes szolgálati idők alapján szolgálati nyugdíjra (majd szolgálati járandóságra) válhatott volna jogosulttá. A fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak járó szolgálati nyugdíj szabályozása – ahogy azt az elsőfokú bíróság ítélete [19] bekezdésében kifejtette – lényegesen különbözött az öregségi nyugdíj szabályaitól, azonban a régi Hszt. szolgálati időre vonatkozó, 1997. december 31-én hatályos rendelkezései – amikor még a szolgálati nyugdíj jogintézménye is létezett – nem irányadóak az öregségi nyugdíj, a korkedvezményre jogosultság hatályos rendelkezések szerinti megállapítása során.

[15] A részben megváltozott jogszabályi rendelkezések alkalmazása során is irányadó a Legfelsőbb Bíróság következetes gyakorlata (Mfv.III.11.172/2010., EBH2011. 2429.), amely szerint a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjai kedvezményesen számított szolgálati idejére vonatkozó szabályokat (a régi Hszt. rendelkezéseit) csak a szolgálati viszonyukról szóló törvényben szabályozott nyugellátások tekintetében kell alkalmazni, a társadalombiztosítási nyugellátás szempontjából irányadó szolgálati idő megállapításánál (a Tny. rendelkezéseinek alkalmazása során) az előbbi speciális szabályok szerint számított szolgálati idő nem vehető figyelembe.

[16] A felperes részére kiállított okirat nem az öregségi nyugdíj, hanem a szolgálati nyugdíj szabályai szerint igazolt szolgálati időket tartalmazza, ami a Tny. szerinti nyugdíjjogosultság elbírálásánál nem vehető figyelembe, ezért a felperes tévesen következtetett arra, hogy az öregségi nyugdíjnál a szolgálati idő számításakor a hivatásos állomány tagjaként ténylegesen eltöltött idején túl jelentősége van a szolgálatban eltöltött időként elismert időnek is. Az elsőfokú bíróság jogi érvelése helytálló, a Khtv. 3. § (1) bekezdése helyes értelmezése alapján a Tny. hatályos rendelkezései, nem pedig a régi Hszt. 326. § (1) bekezdése és a Tny. 8/A. § 2011. december 31. napján hatályos rendelkezései alapján kell meghatározni a nyugdíjjogosultság elbírálásakor figyelembe vehető korkedvezményre jogosító szolgálati időt.

[17] Mindezek alapján a Kúria a jogerős ítéletet a Kp. 121. § (2) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A döntés elvi tartalma

[18] *A fegyveres szervek hivatásos állományú tagjai kedvezményesen számított szolgálati idejére vonatkozó szabályokat (a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény rendelkezéseit) csak a szolgálati viszonyukról szóló törvényben szabályozott nyugellátások tekintetében kell alkalmazni, a társadalombiztosítási nyugellátás szempontjából irányadó szolgálati idő megállapításánál, a Tny. hatályos rendelkezéseinek alkalmazása során az előbbi speciális szabályok szerint számított szolgálati idő nem vehető figyelembe.*

Záró rész

[19] A felülvizsgálati eljárásban pernyertes alperes perköltséget nem számított fel, ezért arról a Kúria a Kp. 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 82. § (3) bekezdésének megfelelően mellőzte a határozathozatalt.

[20] A felülvizsgálati eljárás a Tny. 81. § (1) bekezdése alapján költségmentes, ezért a Kúriának az eljárási illetékről rendelkezni nem kellett.

[21] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Kp. 115. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 107. § (1) bekezdése értelmében tárgyaláson kívül bírálta el.

[22] Az ítélet elleni felülvizsgálat lehetőségét a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2024. szeptember 10.

Dr. Magyarfalvi Katalin s. k. a tanács elnöke, Dr. Cséffán József s. k. előadó bíró, Dr. Varga Zs. András s. k. bíró, Dr. Remes Gábor s. k. bíró, Dr. Varga Eszter s. k. bíró